

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Martina Bobáka a Štěpána Výborného

žalobce: L. V. K., IČO: X
sídlem X
zast. advokátem Markem Sedlákem
sídlem Milady Horákové 1957/13, 602 00 Brno

proti
žalovanému: Ministerstvo financí
sídlem Letenská 525/15, 118 10 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2022, č. j. MF-34931/2022-3902-3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 3. 12. 2020, č. j. 35565-10/2020-630000-12, shledal Celní úřad pro Kraj Vysočina (**celní úřad**) žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2006 Sb., o hazardních hrách, v rozhodném znění (**zákon o hazardních hrách**). Žalobce totiž v rozporu s § 7 odst. 2 zákona o hazardních hrách v období od 24. 7. 2017 do 17. 4. 2018 provozoval hazardní hru bez uděleného povolení prostřednictvím sedmi technických zařízení Diamond Level v provozovně nazvané HERNA SEVEN na adrese Komenského 1322/3, Jihlava (**provozovna**). Za tento přestupek

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

celní úřad uložil žalobci pokutu ve výši 350 000 Kč [§ 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v rozhodném znění (**zákon o odpovědnosti za přestupky**)]. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které Generální ředitelství cel zamítlo rozhodnutím ze dne 5. 1. 2022, č. j. 1374/2022-900000-311, a rozhodnutí celního úřadu potvrdilo.

2. Žalobce následně podal návrh na povolení obnovy řízení. Domníval se, že vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti a důkazy, které existovaly v době původního řízení, ale nemohl je dříve uplatnit. Konkrétně uvedl, že dne 13. 7. 2022 se dozvěděl o tom, že za spáchání přečinu neoprávněného provozování hazardní hry dle § 252 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, odsoudil Okresní soud v Jihlavě pana N. T. T., nar. X, bytem X (dále také **jiný provozovatel**; rozsudek ze dne 6. 10. 2021, č. j. 13 T 31/2020-893). Tohoto jednání se jiný provozovatel dopouštěl nejméně od 5. 10. 2018. Žalobce tvrdil, že tento jiný provozovatel jako jediný provozoval technická zařízení v provozovně, a to i v období, kdy měl dle rozhodnutí uvedených shora v bodě 1 tohoto rozsudku provozovat hazardní hry žalobce. V této souvislosti žalobce upozornil, že ve spisu 13 T 31/2020 bude dostatek důkazů, které prokazují jeho nevinu. Navrhl, aby správní orgány vyžádaly trestní spis, který by byl důkazem v obnoveném řízení.
3. Generální ředitelství cel (**správní orgán I. stupně**) návrh na obnovu řízení zamítlo rozhodnutím ze dne 20. 10. 2022, č. j. 49559-2/2022-900000-311 (**prvoinstanční rozhodnutí**). Vyslovalo názor, že žalobce neuvedl žádnou skutečnost, která by odůvodňovala obnovu řízení. Období, za které byl shledán vinným jiný provozovatel, tzn. od 5. 10. 2018, se neshoduje s obdobím, za které byl shledán vinným žalobce (od 4. 7. 2017 do 17. 4. 2018; **rozhodné období**). Žalobce také neoznačil žádný konkrétní důkaz, který by dokládal, že v rozhodném období technická zařízení provozoval výlučně jiný provozovatel.
4. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí podal žalobce odvolání. Žalovaný potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně v záhlaví specifikovaným rozhodnutím (**napadené rozhodnutí**).

II. Žaloba a vyjádření žalovaného

5. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí žalobu. Namítá, že pokud by žalovaný vyžádal celý trestní spis 13 T 31/2020 a použil ho jako důkaz, zjistil by, že hernu vždy provozoval výlučně jiný provozovatel. Žalobce poukázal na čestné prohlášení, ve kterém jiný provozovatel potvrdil, že i v období, kdy měl hernu provozovat žalobce, byl výlučným provozovatelem herny. Na dokladech, zejména na plných mocech k vyplacení výher, napodobil podpisy žalobce. V tom, že na těchto plných mocech jsou zfalšované podpisy, spatřuje žalobce novou skutečnost. Žalobce hernu provozoval pouze formálně.
6. V původním řízení žalobce zastupoval zmocněnec (advokát), který vycházel pouze ze správního spisu. Procesní taktiku nechal žalobce právě na tomto zmocněnci. Sám žalobce se s obsahem spisu neseznámil a ani nemohl, protože dostatečně neovládá český jazyk. Zmocněnec nevěděl, že podpisy na zmocněních k výplatě výher jsou zfalšované. Podle žaloby je pak novou skutečností, která nebyla žalobci ani jeho advokátovi dříve známá, že podpisy na zmocněních byly ve skutečnosti vyhotoveny jiným provozovatelem. Pokud by o této skutečnosti věděl celní úřad, nepochybně to mohlo mít vliv na jeho rozhodnutí.
7. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Uvedl, že období, za která byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku a jiný provozovatel z trestného činu, se nepřekrývají. Ovšem i v případě, že by se překrývala, rozhodnutí o věci by to neovlivnilo. Během celého

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

správního řízení žalobce ani jednou nezmínil, že hernu výlučně provozoval jiný provozovatel. I kdyby jiný provozovatel před soudem vypovídal odlišně, než jak nakonec trestní soud rozhodl, jednalo by se pro nynější řízení o nepodstatnou skutečnost. Obžalovaný (jiný provozovatel) v trestním řízení totiž může uvádět cokoliv. Žalovaný zdůraznil, že pravomocná rozhodnutí soudu jsou oproti tomu závazná, tudíž jiný orgán veřejné moci není oprávněn posuzovat materii, o které již jednou bylo takto rozhodnuto.

8. Za nestandardní žalovaný považoval, pokud žalobce doplnil čestné prohlášení jiného provozovatele až v odvolacím řízení, a tedy nikoliv při podání návrhu na obnovení řízení. Sám žalobce přitom přiznal, že doplněný důkaz byl nově vytvořen. Žalovaný vnímá tento důkazní návrh jako účelový.
9. Dle žalovaného měl žalobce všechny rozhodné okolnosti uvést během správního řízení o přestupku. Je nedůvěryhodné, pokud se žalobce v řízení obhájoval tím, že skutek nebyl přestupkem, doznal příjem peněz z provozování herny, které bral jako nájemné, a navrhoval provedení jím navržených expertíz. A teprve až po nabytí právní moci rozhodnutí v rámci řízení o návrhu na obnovu řízení začal argumentovat tím, že hernu provozoval jiný provozovatel, který padělal jeho podpisy. Přestože žalobce v původním řízení zastupoval zmocněnec, neznamená to, že by práva a povinnosti nevznikaly přímo žalobci.

III. Posouzení žaloby

10. Žaloba je včasná, podala ji osoba k tomu oprávněná. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.)], jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
11. Soud o věci jednal bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci takový postup soudu akceptovali. Žalobce nenavrhoval provedení žádného důkazu, tedy kromě správního spisu. Správním spisem, tj. včetně všech listin v nich založených, se však nedokazuje. Soud ze správních spisů vychází, což plyne mj. z rozsudků Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS, *ECOPLAST*, nebo ze dne 29. 6. 2011, č. j. 7 As 68/2011-75, *Česká televize*.
12. Žaloba není důvodná.

Podmínky pro obnovu řízení

13. Podstatné v rámci sporu je posoudit, zda jsou splněny zákonné podmínky § 100 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění (**správní řád**), či nikoli. Podle tohoto ustanovení platí, že *řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování*.
14. V rozsudku ze dne 13. 11. 2020, č. j. 5 As 465/2019-31, *Česká provincie Kongregace Milosrdných sester sv. Vincence de Paul*, bod 19, se NSS věnoval jednotlivým fázím řízení o návrhu na obnovu řízení. V prvé řadě upozornil, že

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

správní řízení o obnově podle § 100 správního řádu lze rozdělit do dvou stádií: 1) rozhodování, zda se obnova řízení povolí (popř. nařídí z úřední moci), a 2) rozhodování v již obnoveném řízení. Ve fázi řízení o povolení obnovy správní orgán zkoumá pouze naplnění zákonných podmínek. Teprve po její obnově, tedy v druhé fázi řízení podle § 100 správního řádu, může správní orgán zkoumat meritum věci. V řízení o povolení obnovy řízení se tedy správní orgán mj. zabývá tím, zda nově navržené důkazy „mohou“ vést k odlišnému řešení otázky řešené v původním řízení, nikoliv zda „skutečně povedou“ k jinému výsledku – v obnoveném řízení tak může správní orgán dospět ke stejnému závěru jako v původním řízení. Tomu, že se správní orgán v první fázi řízení zabývá pouze naplnění podmínek pro povolení obnovy, taktéž odpovídá rozsah soudního přezkumu.

15. Účelem obnovy řízení je náprava skutkových nesprávností. K těmto nesprávnostem došlo buď proto, že zde byly skutečnosti či důkazy, které sice v průběhu původního řízení existovaly, ovšem byly neznámé, a tak je účastník nemohl během řízení uplatnit, nebo je zjištěno, že provedené důkazy byly důkazy nepravými (viz rozsudky NSS ze dne 13. 5. 2010, č. j. 6 As 39/2009-74, č. 2144/2010 Sb. NSS, a ze dne 31. 1. 2011, č. j. 8 As 18/2010-113). Obnova řízení je mimořádným opravným prostředkem. V případě vyhovění žádosti správní orgán může zasáhnout do pravomocně skončeného správního řízení, a v důsledku toho může zasáhnout do právních poměrů, které již byly autoritativně stanoveny. Z toho důvodu je třeba pojem „dříve neznámé skutečnosti“ chápat v objektivním smyslu, tedy jako skutečnosti (důkazy), které účastník správního řízení skutečně nemohl znát a nemohl je v původním řízení uplatnit. Jde např. o situace, kdy listina nebo jiná věc potřebná k provedení důkazu byla nedostupná, nebo případy, kdy důležitý svědek nebyl dosažitelný nebo dodatečně vypověděl o důležitých okolnostech, ačkoli v původním řízení odepřel výpověď (rozsudky NSS ze dne 30. 6. 2004, č. j. 6 A 176/2002-75, č. 357/2004 Sb. NSS, či ze dne 25. 1. 2018, č. j. 9 Ads 119/2017-35, bod 33).
16. S ohledem na právé uvedené v mezích žalobních bodů soud posoudí, zda v této věci jsou dány podmínky pro obnovu řízení. Pro povolení obnovy musí být splněny tři podmínky: 1) žadatel musí uplatnit dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení, 2) účastník, jemuž jsou ku prospěchu, je nemohl v původním řízení uplatnit a 3) tyto důkazy a skutečnosti mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování. Jedná se o podmínky kumulativní, a tedy pokud není splněna byť jen jedna z nich, správní orgán žádost o povolení obnovy zamítne (rozsudek NSS ze dne 20. 4. 2010, č. j. 2 As 22/2009-83).

Trestní spis a důležitá námitka nepřezkoumatelnosti

17. Žalobce v prvním žalobním bodu reagoval na tvrzení žalovaného, že se období, kdy měl páchat přestupek, nepřekrývá s obdobím, kdy měl páchat trestnou činnost jiný provozovatel. Žalobce namítá, že právě proto navrhoval připojení a provedení jako důkazu celého trestního spisu, protože v rámci trestního řízení jiný provozovatel uváděl, že hernu vždy provozoval on (jiný provozovatel).
18. Správní řád v § 52 stanoví, že *účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.* Správní orgán není návrhy účastníků vázán, tedy nemusí důkaz provést jen z toho důvodu, že jej účastník navrhuje. Nicméně má povinnost provést důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. V praxi se tyto dva požadavky projevují tak, že správní orgán sice nemusí provést všechny navržené důkazy, ovšem u těch, které neprovede, správní orgán vysvětlí, proč k jejich provedení nepřistoupil, proč je tedy nepotřebuje ke zjištění skutkového stavu. To ovšem správní orgán I. stupně učinil. V prvoinstančním rozhodnutí konstatoval, že jiný provozovatel byl „uznán vinným z nelegálního provozování

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

hazardních her za období nejméně od 5. 10. 2018, zatímco účastník řízení byl napadeným rozhodnutím uznán vinným za období od 24. 7. 2017 do 17. 4. 2018. Tato období se tedy již na první pohled nepřekrývají, ale naopak je odděluje téměř 6 měsíců“.

19. K potřebě doložit důkazy na podporu svých tvrzení již v návrhu na obnovu řízení NSS uvedl, že „*povinnost tvrdit a dokládat skutečnosti, které mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, ve smyslu § 100 odst. 1 správního řádu, má žadatel o obnovu řízení. V tomto řízení je povinností žadatele o povolení obnovy prezentovat skutečnosti a důkazy, které relevantním způsobem zpochybní závěry, k nimž došel správní orgán při svém dřívějším rozhodování. Jedná se totiž o mimořádný opravný prostředek, který umožňuje nápravu nesprávných skutkových zjištění v již pravomocně skončeném řízení*“ (rozsudek ze dne 24. 5. 2017, č. j. 6 As 296/2016-65, bod 18). Žalobce nekonkretizoval žádný individualizovaný důkaz (z trestního řízení), dle něhož by jiný provozovatel výlučně provozoval stejná technická zařízení i v období, pro něž byl shledán vinným z přestupku právě žalobce. Nepoukázal ani na důkazy provedené v původním řízení, které dle něj (nově) protirečí této skutkové realitě. Soud míní, že správní orgán I. stupně dostatečně vysvětlil, proč se takto vymezenými tvrzeními podrobněji nezabýval. Žalobce v návrhu na povolení obnovy pouze v obecné rovině naznačil, co měl být onen důkaz, který měl iniciovat obnovu řízení (trestní spis, dle něhož jiný provozovatel *v rámci jeho trestního řízení uváděl, že byl výlučným provozovatelem herny*). Žalobce zejména neuvedl, co konkrétně z trestního spisu svědčí o tom, že v rozhodném období páchal skutek jiný provozovatel, a současně to vylučuje souběžné pachatelství žalobce. Odkaz žalobce, že tuto skutečnost uváděl jiný provozovatel v průběhu jeho trestního řízení, aniž ho co do rozhodného období soud za skutek v tomto rozsahu shledal vinným, není dostatečně konkrétní dříve neznámou skutečností. Správní orgány za těchto okolností nemusely vyžádat trestní spis ve věci jiného provozovatele.

Správní orgány z rozsudků v trestních věcech vychází

20. Žalobce dále napadá závěr žalovaného, že je bez významu, pokud jiný provozovatel tvrdil, že „*provozovatelem byl vždy on, neboť relevantní jsou vždy závěry v pravomocném rozhodnutí vydaným orgánem veřejné moci, nikoli výroky vyřčené obviněným*“. Žalobce spatřuje nepřezkoumatelnost v tom, že není zřejmé, které pravomocné rozhodnutí žalovaný zmiňuje, když uvádí, že relevantní jsou závěry v něm uvedené.
21. Podle ustálené judikatury NSS je třeba za nepřezkoumatelné považovat takové rozhodnutí, z něhož vůbec není možné seznat, jakým způsobem správní orgán rozhodl, které vykazuje takové rozpory mezi výrokem a odůvodněním, že není možné zjistit, jakými úvahami byl správní orgán veden, dále takové rozhodnutí, z něhož není možné zjistit, jak se správní orgán vypořádal s námitkami účastníka řízení či z jakých důvodů je považoval za liché, mylné či vyvrácené nebo takové rozhodnutí, které se opírá o v řízení nezjišťované nebo neprokázané. Z kontextu napadeného rozhodnutí je dle soudu jednoznačné, na který rozsudek žalovaný odkazoval (již shora odkazovaný rozsudek Okresního soudu v Jihlavě ve věci 13 T 31/2020). Rozhodně se tedy nejedná o vadu způsobující nepřezkoumatelnost rozhodnutí, jak se mylně domnívá žalobce.
22. Správní orgány si ve smyslu § 57 odst. 1 písm. c) správního řádu nemohou učinit úsudek o tom, zda byl trestný čin spáchán a kdo za něj odpovídá. Závazný je pro ně výrok rozsudku, tedy skutkové okolnosti, které jsou popsány v jeho skutkové větě, včetně otázky vzniku škody (nález Ústavního soudu ze dne 8. 3. 2012, sp. zn. I. ÚS 1424/09). Pokud tedy trestní soud uznal jiného provozovatele vinným z trestného činu, který svým popisem

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

odpovídá skutku, za který byl shledán žalobce vinným z přestupku, z takového rozsudku správní orgány musejí vycházet. Nemohou si tedy o této otázce učinit vlastní úsudek. Avšak v nyní posuzované kauze neodpovídá období, za které trestní soud shledal vinným jiného provozovatele trestným činem, s obdobím, v němž žalobce dle původního přestupkového řízení páchal na témže místě (HERNA SEVEN) obdobný skutek, s tím rozdílem, že šlo o přestupek dle zákona o hazardních hrách, nikoli o trestný čin.

23. Z právě uvedeného je patrné, že rozsudky trestních soudů mají zvláštní postavení. Tyto rozsudky ohledně souvisejících záležitostí je sice nutné považovat za důkazy, které je v obecné rovině třeba v rámci správního řízení provádět, avšak správní orgány jsou omezeny v míře volnosti, s níž tyto rozsudky hodnotí. Plynou-li z trestního rozsudku skutečnosti, které jsou sporné také v řízení o přestupku, správní orgány musejí z těchto skutečností bez dalšího vycházet. Rozsudky trestních soudů tedy za těchto okolností mají při srovnání s jinými důkazními prostředky nepřehlédnutelné postavení. Jejich hodnotu nelze volně zaměňovat se soukromými listinami (čestným prohlášením), které žalobce navíc dodal až v průběhu odvolacího řízení proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně o tom, že mu obnovu řízení nepovolil. Žalobce se tedy mylí, pokud se domnívá, že jím doložené čestné prohlášení, které rozšiřuje období, v němž jiný provozovatel páchal skutek nad rámec skutkové věty rozsudku 13 T 31/2020, má stejnou váhu jako tento trestní rozsudek.

Čestné prohlášení jiného provozovatele

24. V druhém žalobním bodě žalobce vyzdvihuje roli čestného prohlášení jiného provozovatele. Dle něj to byl výlučně on, kdo hernu v rozhodném období provozoval. Co se týče podpisů na dokladech, hlavně plných mocích, ty padělal jiný provozovatel (autor čestného prohlášení). Žalobce tvrdí, že se jedná o nový důkaz ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Zároveň se dle něj jedná o nový důkaz ve smyslu § 82 odst. 4 správního řádu, neboť žalobce jej předložil až v rámci odvolacího řízení.
25. Dle žalovaného nebylo možné čestné prohlášení uznat ani jako důkaz ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, neboť dle tohoto ustanovení musí důkazy, které odůvodňují obnovu řízení, existovat v době původního řízení. Nejde ho uznat ani dle § 82 odst. 4 správního řádu, neboť slovy žalovaného, *„dané prohlášení bylo vyhotoveno až po vydání napadeného rozhodnutí, jak ostatně vyplývá z data porřízení uvedeného zápisu. Už tato skutečnost má negativní dopad na posouzení podkladu v rámci odvolacího řízení, neboť odvolatel měl uvést všechny důvody do původního návrhu na obnovu řízení“* (s. 6 a 7 napadeného rozhodnutí).
26. Skupina námitek, kterou žalobce sdružil pod bodem 2 žaloby, není důvodná. Jakkoli správní orgány standardně ve svých rozhodnutích odkazují na veškerá ustanovení právních předpisů, která v konkrétní věci použijí, nelze považovat za nezákonné, pokud některé z ustanovení výslovně nezahrnou do jejich odůvodnění a místo toho srozumitelným způsobem přetlumočí obsah použitého ustanovení a vysvětlí, jakým způsobem na posuzovaný případ dopadá. To se stalo i v tomto případě. Žalovaný na s. 6 a 7 napadeného rozhodnutí pečlivě vysvětlil, že čestné prohlášení vyhotovil jiný provozovatel až po vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně, avšak žadatel má povinnost dříve neznámé skutečnosti vylicit již v žádosti o povolení obnovy řízení.
27. V obecné rovině soud uvádí, že na provedení důkazu čestným prohlášením nelze rezignovat (rozsudek NSS ze dne 13. 12. 2007, čj. 8 As 12/2006-51, č. 1520/2008 Sb.), avšak s ohledem na povahu skutečnosti, kterou účastník čestným prohlášením dokládá, nelze tento důkazní prostředek ani přeceňovat. Dle soudu je v této kauze podstatné, že žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

v době podání návrhu na povolení obnovy nedisponoval čestným prohlášením jiného provozovatele. Čestné prohlášení přiložil až k odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí návrhu na obnovu řízení. Zásada koncentrace řízení dle § 82 odst. 4 správního řádu se uplatní typicky u řízení o žádosti. Je v zájmu žadatele, aby předložil správnímu orgánu všechny potřebné podklady pro jeho následné rozhodnutí (viz rozsudek NSS ze dne 7. 4. 2011, č. j. 5 As 7/2011-48, č. 2412/2011 Sb. NSS). Správní řád

klade stran uplatňovaných skutečností a tvrzených důkazů důraz na řízení před správními orgány v prvním stupni, a další či nové skutečnosti a důkazy v odvolacím řízení připouští jen zcela výjimečně. Ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu posiluje tzv. koncentraci řízení tím, že účastníkovi řízení neumožňuje uplatňovat v odvolacím řízení takové skutečnosti a důkazy, které mohl uplatnit již dříve, tedy v řízení v prvním stupni. Nemožnost uvádět v odvolání tzv. nova je výrazem tzv. neúplné apelace, jíž je stávající úprava správního řízení ovládána. Toto zákonné řešení se z povahy věci jeví plně opodstatněné přinejmenším tam, kde se jedná o řízení o žádosti účastníka řízení, který si ve svém vlastním zájmu musí řádně a včas nejen zjistit, ale také zajistit vše potřebné, co pro vyhovění žádosti účastníka předepisuje zákonná úprava.

V souladu s výše uvedeným nelze jádro řízení ve věci žádosti o povolení obnovy řízení přesouvat před odvolací správní orgán, o což usiloval žalobce. Jakkoli čestné prohlášení má svědčit o skutečnostech vztahujících se mimo jiné k rozhodnému v období, v němž žalobce páchal přestupek, nelze takové později vzniklé čestné prohlášení „katapultovat“ rovnou do řízení o odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o povolení obnovy řízení, které se týkalo odlišných dříve neznámých skutečností a důkazů (jde o kvalitativně jinou situaci nedostupnosti listinného důkazu oproti té, na kterou soud odkazoval v bodě 15 shora). Žalobcem doložené čestné prohlášení sice dle na něj uvedeném datu vzniklo až po vydání prvostupňového rozhodnutí, avšak žalobci nic nebránilo, aby ho u jiného provozovatele pořídil již dřív (odsuzující rozsudek 13 T 31/2020 ve věci jiného provozovatele ostatně nabyl právní moci již 26. 10. 2021). Nejedná se v právním slova smyslu o důkazní prostředek, na který by se nevztahovala koncentrace řízení. Pro úplnost soud dodává, že dle listin založených ve správním spisu si žalobce svého nesprávného postupu hned uvědomil a u správního orgánu I. stupně dne 16. 11. 2022 podal spolu s odvoláním proti prvostupňovému rozhodnutí i v pořadí druhou žádost o povolení obnovy řízení s poukazem na nové čestné prohlášení jiného provozovatele. Jen tak mohl zvrátit pro něj nepříznivé důsledky koncentrace řízení.

Zmocněnec o falešných podpisech nevěděl

28. Žalobce v původním řízení zastupoval zmocněnec (advokát), který vycházel z obsahu správního spisu. Žalobce tvrdí, že jeho zmocněnec nevěděl, že zmocnění k výplatám výher nepodepsal žalobce, ale podpisy byly padělané. Za novou skutečnost, o níž žalobce ani jeho zmocněnec nevěděl, žalobce označil to, že podpisy padělal konkrétní jiný provozovatel, jehož shledal vinným z páčání trestného činu soud ve věci 13 T 31/2020.
29. V obecné rovině lze očekávat, že dřív neznámé skutečnosti či nové důkazy neoslabují či nevyvracejí původní obranu z původního řízení. V něm ale žalobce nenamítal, že by zmocnění k výplatě finančních prostředků nepodepsal. Sám v žalobě uvedl, že obranu soustředil do otázky, zda jeho jednání bylo přestupkem, či nikoli. Ve vyjádření v původním řízení sice uváděl, že technická zařízení neprovozoval, ale s dodatkem, že tato jsou v jeho provozovně umístěna na základě nájemní smlouvy se společností DP&K-CZQ s.r.o. K tomu dodal, že měl pouze příjmy z pronájmu, sázky nepřijímal a výhry nevyplácel svým jménem ale v zastoupení společnosti DP&K-CZQ (s. 6 napadeného rozhodnutí).

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Bránil se tedy kvalifikaci jeho jednání, které však nijak nezpochybnil. Tento aspekt je přitom pro nynější věc klíčový. Přestože se žalobce v původním řízení vůbec nezmninil o tom, že hernu neprovozoval (bránil se jen provozování technických zařízení umístěných v jeho herně), v návrhu na obnovu řízení tento jím původně potvrzený a dosud nezpochybněný výchozí předpoklad jeho odpovědnosti za přestupek překvapivě (a v rozporu s dosavadní obranou) popřel.

30. Soud považuje za lichou také námitku, že žalobce zastupoval „nic netušící“ zmocněnec, který vycházel z obsahu správního spisu. Jednak správní spis obsahoval fotokopie těchto dokumentů, jednak žalobce na zfalšování jeho podpisů neupozornil ani v rámci odvolací fáze původního řízení. Dle § 34 odst. 1 správního řádu z úkonů zástupce vznikají práva a povinnosti přímo účastníkům. Žalobce přenechal obranu svých procesních práv zmocněnci, práva a povinnosti z tohoto zastupování ovšem vznikaly přímo žalobci jakožto účastníkovi řízení. Žalobce prostřednictvím zmocněnce realizoval celou řadu práv a povinností, podával návrhy, vyjádření, označil důkazy na podporu svých tvrzení, prostřednictvím zmocněnce ho správní orgány poučovaly atd. Žalobce si nyní nemůže vybírat skutečnosti, o kterých jeho zmocněnec tehdy věděl, a ty, o kterých nevěděl. Bylo jen a pouze na žalobci, aby se skutečnostmi důležitými pro řízení o přestupku zmocněnce seznámil, resp. aby strategii obrany v řízení o přestupku včetně studia podkladů správního spisu s ním koordinoval. Neučinil-li tak, jde to na jeho vrub.
31. Dlužno připomenout, že dle NSS pojem dříve neznámá skutečnost „nelze chápat subjektivně, tj. jako skutečnost neznámou tomu, kdo obnovu řízení navrhuje, ale v objektivním smyslu, tedy jako skutečnost, kterou účastník správního řízení znát nemohl a nemohl ji tak v původním řízení uplatnit“ (rozsudek ze dne 4. 6. 2014 č. j. 1 As 44/2014-33, bod 19; zvýrazněno soudem). Nelze tedy vidět novou skutečnost v tom, že podpis zfalšoval jiný konkrétní provozovatel, neboť předpokladem tohoto tvrzení je, že žalobcův podpis byl zfalšován. O tom žalobce ovšem musel bez pochyb vědět již v původním řízení, přesto takové tvrzení či námitku původně nevznsl.
32. Na výše uvedeném nic nemění ani okolnost, že žalobce je cizinec. To, že žalobce, který se nechal zastupovat zmocněncem, nevyužil právo na tlumočníka, nelze vyčítat správním orgánům. Navíc soud připomíná, že žalobce v původním řízení zastupoval zmocněnec (advokát).
33. Obnova řízení je mimořádným opravným prostředkem, za jehož pomoci mohou správní orgány za určitých situací prolomit závěry pravomocného rozhodnutí, které stojí na nesprávných skutkových zjištěních neboli skutkových omylech. Každá žádost o obnovu řízení by ovšem měla být řádně odůvodněna a opatřena důkazními návrhy, které myslitelným způsobem vyvracejí závěry původního řízení (srov. stanovisko pléna Ústavního soudu ze dne 21. 4. 2020, sp. zn. Pl. ÚS-st. 50/20 ze dne 21. 4. 2020, č. 253/2020 Sb., ve vztahu k obnově trestního řízení). V tomto případě však žalobce uplatnil jen několik tvrzení, které nekorespondují s jeho obranou v původním řízení. K tomu po koncentraci řízení doložil pouze čestné prohlášení jiného trestně nezachovalého provozovatele.

V. Závěr a náklady řízení

34. Soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

35. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému nevznikly žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti. Soud tedy nepřiznal náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. září 2023

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

